

7. Матушевский Е. Развивать новые территории / Матушевский Е. // Украинский страховой клуб. – 2016. – Ч. 2. – С. 24-26.

8. Рейтинг страховых компаний Украины [Электронный ресурс] // Фориншурер: [сайт]. – Режим доступа: <http://forinsurer.com/ratings/nonlife/>
Надійшла до редколегії 08.01.17
Date of editorial approval 19.01.17

Author's declaration on the sources of funding of research presented in the scientific article or of the preparation of the scientific article: budget of university's scientific project

А. Шолойко, канд. экон. наук, ст. науч. сотр., доц.
Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев, Украина

ВЫБОР СТРАХОВЩИКОМ ПРИОРИТЕТНОГО ВИДА СТРАХОВАНИЯ В УСЛОВИЯХ НЕОПРЕДЕЛЕННОСТИ

В статье обоснован выбор страховщиком приоритетного вида страхования в условиях неопределенности, используя теорию игр и критерии принятия решений. Разработаны предложения для исследуемой страховой компании относительно выбора приоритетного вида страхования. Выявлено преимущества и недостатки использования теории игр в сфере выбора страховщиком приоритетного вида страхования. Определено, что теорию игр целесообразно сочетать с другими методами для получения более точного результата.

Ключевые слова: страховщик, вид страхования, неопределенность, критерии принятия решений.

A. Sholoiko, PhD in Economics, Senior Researcher, Associate Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

INSURER'S CHOICE OF THE PRIORITY TYPE OF INSURANCE UNDER UNCERTAINTY

Insurer's choice of the priority type of insurance under uncertainty using game theory and decision-making criteria is grounded. The priority types of insurance for investigated insurance company are identified. These are such types of insurance: compulsory insurance of civil liability of owners of vehicles; voluntary cargo and luggage insurance; accident insurance; voluntary medical insurance. The advantages and disadvantages of using game theory in the field of determination of priority types of insurance for insurer are found. The advantages include the relative simplicity and availability of the method, taking into account the different states of the environment, simultaneous comparison of different types of insurance. The advantages include ignoring the principle of diversification of the insurance activity and some contradiction in the results obtained from the gains matrix based on insurance premiums and loss matrix based on insurance payments. That is why it is better to compile matrix not for all types of insurance but for some groups such as property insurance, liability insurance etc. It is also necessary to combine game theory and other methods to reach more precise results.

Keywords: insurer, type of insurance, uncertainty, decision-making criteria.

References (in Latin): Translation / Transliteration/ Transcription

1. Emms, P. and Haberman, S., 2007. Asymptotic and numerical analysis of the optimal investment strategy for an insurer. *Insurance: Mathematics and Economics*, 40(1) pp. 113–134. <http://dx.doi.org/10.1016/j.insmatheco.2006.03.003>
2. Pikus, R.V. and Nesterova, D.S., 2015. Efficiency of the Investment Strategy of the insurance companies in Ukraine. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics*. 168, pp. 6-12. <http://dx.doi.org/10.17721/1728-2667.2015/168-3/1>
3. Doyle, P. and Stern, P., 2006. *Marketing management and strategy*. 4th ed. London: Prentice Hall.
4. Sabirova, A.E. 2014. Portfolio analysis application in development of marketing strategy of the insurance company. *Economy and State*. 1, pp. 79-82.
5. Suhorukov, M. 2006. The strategy of regional activity of the insurer. *Strahovoe delo*. 4, pp. 16-21.
6. Taylor, G.C. 1986. Underwriting strategy in a competitive insurance environment. *Insurance: Mathematics and Economics*. 5(1) pp. 59-77. [http://dx.doi.org/10.1016/0167-6687\(86\)90009-0](http://dx.doi.org/10.1016/0167-6687(86)90009-0)
7. Matushevskiy, Ie. 2016. Develop new territories. *Ukrainian insurance club*. 2, pp. 24-26.
8. Forinsurer. 2017. Rating of insurance companies of Ukraine. [online] Available at: <http://forinsurer.com/ratings/nonlife/> (Accessed 6 February 2017).

Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics, 2017; 1(190): 51-56

УДК 330.3

JEL Classification: O47

DOI: [dx.doi.org/ 10.17721/1728-2667.2017/190-1/8](http://dx.doi.org/10.17721/1728-2667.2017/190-1/8)

POLICY PAPER

Г. Харламова, канд. экон. наук, доц.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

ПЕРСПЕКТИВА 2030 ДЛЯ УКРАЇНИ: БЕЗПЕКА МАЙБУТНЬОГО

"Want of foresight, unwillingness to act when action would be simple and effective, lack of clear thinking, confusion of counsel until the emergency comes, until self-preservation strikes its jarring gong – these are the features which constitute the endless repetition of history."
– Winston Churchill, House of Commons, May 2, 1935

Назріло питання для України заглянути в майбутнє з позиції урахування поглядів на майбутнє, які поділяє світ та авторитетні міжнародні держави. В статті розглядається можливість навігації до 2030 року в аспекті економічної, екологічної, демографічної та інвестиційної безпеки.

Ключові слова: безпека, Україна, ризики, сценарії 2030.

Вступ. Трансформація будь-якої країни є амбітним і складним процесом, який повинен починатися з глибокого розуміння минулого і неупередженості щодо майбутнього. У світі 2030 року нездатність країни реагувати оперативним і доцільно на події як очікувані, так і несподівані, буде коштувати високу ціну. У контексті безпеки, де такі витрати вимірюються в координатах національних інтересів, цінностей і громадської безпеки, всі зу-

силля повинні бути спрямовані на вирівнювання функцій держави і спрощення процесів прийняття рішень.

Літературний огляд. Фактори, які мають формувати МАЙБУТНЄ для України не можуть йти в розріз з світовими тенденціями [1]. На сьогодні магістральним напрямом, який заданий всім країнам світу, є Основні світові цілі 2030 (ООН) (Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development) [2-3], які заклада-

ють тезу, що забезпечення сталого розвитку будь-якої країни неможливо без миру і безпеки. В свою чергу, без стійкого розвитку мир і безпека опиняться під загрозою. Незважаючи на те, що для забезпечення сталого розвитку країни можуть застосовуватися різні підходи,

стратегії, моделі та інструменти, наявні в розпорядженні кожної країни, виходячи з її національних умов і пріоритетів, цілі 2030 є спільними для всіх країн Асамблеї ООН, а саме:

Мета 1. Повсюдна ліквідація бідності у всіх її формах

Мета 2. Ліквідація голоду, забезпечення продовольчої безпеки, поліпшення харчування і сприяння сталому розвитку сільського господарства

Мета 3. Забезпечення здорового способу життя та сприяння благополуччю для всіх в будь-якому віці

Мета 4. Забезпечення всеохоплюючої і справедливої якісної освіти і заохочення можливості навчання протягом усього життя для всіх

Мета 5. Забезпечення гендерної рівності та розширення прав і можливостей всіх жінок і дівчаток

Мета 6. Забезпечення наявності і раціонального використання водних ресурсів і санітарії для всіх

Мета 7. Забезпечення загального доступу до недорогих, надійних, стійких і сучасних джерел енергії для всіх

Мета 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому і стійкому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній роботі для всіх

Мета 9. Створення стійкої інфраструктури, сприяння всеосяжної і стійкої індустріалізації та інноваціям

Мета 10. Скорочення нерівності усередині країн і між ними

Мета 11. Забезпечення відкритості, безпеки, життєстійкості і екологічної стійкості міст і населених пунктів

Мета 12. Забезпечення переходу до раціональних моделей споживання і виробництва

Мета 13. Ухвалення термінових заходів по боротьбі зі зміною клімату і його наслідками

Мета 14. Збереження та раціональне використання океанів, морів і морських ресурсів в інтересах сталого розвитку

Мета 15. Захист і відновлення екосистем суші і сприяння їх раціональному використанню, раціональне лісокористування, боротьба з опустелюванням, припинення і повернення назад процесу деградації земель, припинення процесу втрати біорізноманіття

Мета 16. Сприяння побудові миролюбного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх, створення ефективних, підзвітних і заснованих на широкій участі установ на всіх рівнях

Мета 17. Зміцнення засобів здійснення і активізація роботи в рамках Глобального партнерства в інтересах сталого розвитку

Однак, досягнення цих цілей для кожної країни йде через певні ризики та загрози. Цілком очевидним є розуміння того, що ризики та загрози можуть не існувати

зараз або, навпаки, набрати сили лише у майбутньому. Як ключові планетарні загрози/виклики футуристи та провідні міжнародні організації вбачають наступні [4]:

Джерело: розроблено автором

Окремо, треба зазначити про прогнози майбутнього в аспекті кліматичних змін [4]:

- **Сценарій 1. Ефективність понад усе** – Швидкі інновації і нові технології в аспекті енергоефективності дозволили низьковуглецевість економіки, майже немає необхідності змін в образі життя або діловій практиці;
- **Сценарій 2. Трансформація сфери послуг** – Висока ціна вуглецю зробила революцію в спектрі потреб людей;
- **Сценарій 3. Переосмислення прогресу** – Нові пріоритети "благополуччя" і "якості життя" набувають

поширення по всьому світу, як більш стійкі форми виживання;

- **Сценарій 4. Економіка у боротьбі за навколишнє середовище** – Жорсткі заходи були прийняті для боротьби зі зміною клімату, підштовхуючи ринки до межі їх можливостей;
 - **Сценарій 4. Протекціоністський світ** – Глобалізація пішла у відступ і країни зосередилися на безпеці і доступі до ресурсів за будь-яку ціну
- На сьогодні в світі намітилися такі наступні тенденції адаптації до перспективи 2030 через технологічне оснащення:

Таблиця 1. Пріоритети світових центрів науково-технічного розвитку

	США	Німеччина	Японія	Франція	Великобританія	Китай
Медицина та біотехнології	Медицина та біотехнології	Медицина	Інновації для життя	Медицина та біотехнології	Медицина	Медицина Система с/г виробництва з високою доданою вартістю
ІКТ	ІКТ	Комунікаційні технології		ІКТ	"Креативні" галузі, концепт "smart city"	Система всепроникуючої інформаційної мережі
Нові матеріали	Композитні матеріали		Композитні матеріали			Композитні матеріали
"Зелені" технології	Екологічно чиста енергетика	Екологія / Енергетика	Переробка відходів, альтернативна енергетика	Переробка відходів, чиста вода, альтернативна енергетика	Переробка відходів, альтернативна енергетика	Стийка ресурсна база, атомна енергетика
Виробничі технології	Управління складними системами		Робототехніка, обробка металів			Технології "smart" виробництва
Інше	Технології космічної та авіаційної галузей Оборонні технології	Мобільні технології Безпека	Наука про Землю, технології швидкісного залізничного руху	Атомні та термоядерні технології, технології швидкісного залізничного руху		Використання потенціалу космосу та океану Система безпеки та оборони Транспортна галузь

Джерело: складено автором за даними [5-10]

Навігація до 2030. Перш, ніж переходити до планування майбутнього України важливим є розуміння:

- яка є точка відправлення;
- чи пройшла країна точку неповернення;

– який діапазон та вектор планування має бути застосований.

Виходячи з часового горизонту – 2030 – справа йде про Горизонт 2 для тактичного планування і Горизонт 3 для початкових кроків стратегічного планування:

Виходячи з можливостей на рівні Горизонту 2, Україна може цілком власними зусиллями та в короткі строки реалізувати заходи:

I. Екологічна безпека. Використання оновлювальних джерел енергії: 15% частка кінцевого споживання енергії та 10% частка біопалива на ринку палива в 2030; Розробка технологій з низьким рівнем викидів, Досягнення економічного зростання з нульовими енергетичними затратами, тобто економічне зростання без додаткового попиту на первинну енергію;

II. Демографічна безпека. За прогнозами Euromonitor, у 2030 в Україні чисельність населення буде налічувати 40890000 осіб, це у першу чергу є потенційно найбільшим у регіоні ринком споживачів, а, з

іншого боку, великим людським потенціалом, враховуючи освіченість нації. За позицією ЮНЕСКО, саме наука та освічене населення будуть грати ключову роль в Порядку денному 2030 [11]. В аспекті науки та освіти основний потенціал закладається в зростаючій ролі діаспори, переказах коштів мігрантами та мобільними особами, дифузії та абсорбції досвіду від наукової та освітньої мобільності. Аналіз кар'єри докторів наук в провідних країнах показує, що, в середньому, від 5% до 29% громадян, що мають докторський ступінь, отримали досвід досліджень за кордоном протягом трьох місяців або довше за останні 10 років. На сьогодні грошові перекази мігрантів в Україну (в млн. дол. США) вже перевищують притік ПІІ, і це лише задекларовані трансфери:

	2005	2010	2013	2014
Притоки ПІІ	7 808.00	6 495.00	4 499.00	410.00
Відтік ПІІ	275.00	736.00	420.00	111.00
Особисті грошові перекази, % of ВВП	2.70	4.63	5.07	5.58

Джерело: за даними [12]

III. Інвестиційна безпека. На сьогодні рівень інвестиційної безпеки в Україні різко зріс, це може бути по-

ясненим статистичними даними Держкомстату (без врахування зони АТО та окупованих територій):

Таблиця 2. Прямі інвестиції (акціонерний капітал), у млн. доларів США

Станом на початок відповідного року	Прямі іноземні інвестиції в Україну	Прямі інвестиції з України	Рівень Інвестиційної безпеки, %
2010	39 175,7	6 204,0	19,31
2011	43 836,8	6 846,3	19,90
2012	48 991,4	6 878,9	27,77
2013	53 679,3	6 462,6	29,52
2014(без зони АТО)	57 056,4	6 597,4	50,33
2015(без Криму)	45 744,8	6 350,6	53,15
31.12.2015(без зони АТО)	43 371,4	6 210,0	50,39

Джерело: Державна служба статистики України [13].

Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату та стійкої інвестиційної безпеки в Україні залишається питанням стратегічної важливості, від реалізації якого залежить динаміка соціально-економічного розвитку та можливості модернізації на цій основі національної економіки.

Найпершими базисними основами розробки інвестиційної стратегії та інвестиційної політики України 2030 на сьогодні мають стати:

1) "Прозорість" – це "чисте повітря" для прямого іноземного капіталу. На сьогодні в Україні багато рішень та ділових операцій відбувається у "непрозорій", корумпованій формі. Більша частина інформації про ділові

можливості в країні (її регіонах, галузях) не є відкритою, доступною, чіткою для розуміння, та не відповідає міжнародним стандартам надання інформації такого виду.

Це може бути здійснено через наступні механізми:

► вдосконалення системи інформаційного обслуговування потенційних інвесторів, а саме:

– збір та надання інформації національної статистики щодо притоку та ефективності інвестиційних надходжень в країну;

– створення інформаційного он-лайн ресурсу, на якому має бути викладена як інформація про інвестиційні пропозиції країни (бізнес-плани), так й інформація з питань ліцензування, законодавства та приватизаційних процесів країни-реципієнта;

– публікація та розповсюдження у зацікавлених колах "інвестиційних путівників" з найбільш повною інформацією про інвестиційний клімат країни-реципієнта;

– публікація аналітичних оглядів та результатів моніторингу інвестиційного клімату України (загальноекономічних, регіональних та галузевих) згідно міжнародним стандартам бізнес-представлення інформації (на 3-5 іноземних мовах).

► вдосконалення маркетингу просування країни.

2) *"Простота"* – для іноземного інвестора немає нічого гіршого, ніж громіздке, ускладнене, важке для розуміння інвестиційне середовище. Чим складніше зареєструватися, відкрити та вести бізнес у країні, переводити кошти в країну та з неї, приймати участь у приватизації, тим більш негативну корекцію вимушений вносити інвестор у передбачуване ним співвідношення ризик-прибутковість.

Органи державної влади в Україні, особливо на місцевому рівні, досі ще недооцінюють ролі іноземного інвестування у зростанні економіки, вони повинні вбачати себе не лише в ролі контролера, але і як партнера інвесторів. Цьому як раз може сприяти політика самоврядування місцевих / регіональних громад.

Це може бути здійснено через наступні механізми:

► створення певного правового нормативного кодексу – так званого Інвестиційного Кодексу України, в якому обов'язково має бути:

– чітке визначення правового статусу іноземних інвесторів, та чітке окреслення кола суб'єктів інвестиційної діяльності;

– правовий захист прав власності інвесторів та приватного капіталу;

► створення Кодексу поведінки державного службовця, із закладеним у ньому на правовій основі механізмом відповідальності службовців усіх рівнів та підрозділів влади за корумповані та невідповідні дії;

► спрощення податкових, ліцензійних, сертифікаційних зовнішньоекономічних і митних процедур.

3) *"Передбачуваність"*, *"Прогнозованість"* – "правила гри" мають бути прогнозованими та передбачуваними. Потужні бізнесмени та інвестори-професіонали у всьому світі пишуться своїм вмінням розуміти ризик, управляти ним та контролювати його. Тому, країна-реципієнт має дати їм можливість хоча б мислено прогнозувати наслідки свого інвестування в цю країну. Негативний вплив на мотивацію іноземних інвесторів має практика багаторазових змін у правовому регулюванні. Недопустимими є непередбачувані реприватизації, та

недопрацьовані контрактні угоди з інвесторами. На сьогодні в Україні немає єдиного органу, який би реально регулював діяльність іноземних інвесторів та просував інвестиційні проекти на глобальному інвестиційному ринку.

Це може бути здійснено через наступні механізми:

► створення установи на державному рівні, яка від імені уряду країни буде ефективно оперувати на міжнародному інвестиційному просторі, узгоджуючи кроки "до інвестицій" з власними національними інтересами України та виступати гарантом інвестиційних угод – так звана, *Національна Інвестиційна Агенція (НІА) (або Агенція сприяння інвестиціям (НІА, АСІ))*. Основна задача якої – пошук та залучення стратегічно важливих інвесторів. НІА має бути наділена правовою силою як гарант інвестиційних угод, та як орган, що вирішує спірні питання інвестиційного процесу.

IV. Економічна безпека. Постіндустріальна криза почалася приблизно з 1970-х років і зараз продовжує поглиблюватися. Знаходячись наприкінці індустріальної фази розвитку – *трансіндустріалізм* – перед країною стають цілком конкретні задачі:

– подолання постіндустріалізму. Розвиток виробничої економіки, заснованої на робототехніці і адитивних технологіях (коли об'єкти створюються за допомогою 3D-моделі і пошарового з'єднання матеріалів);

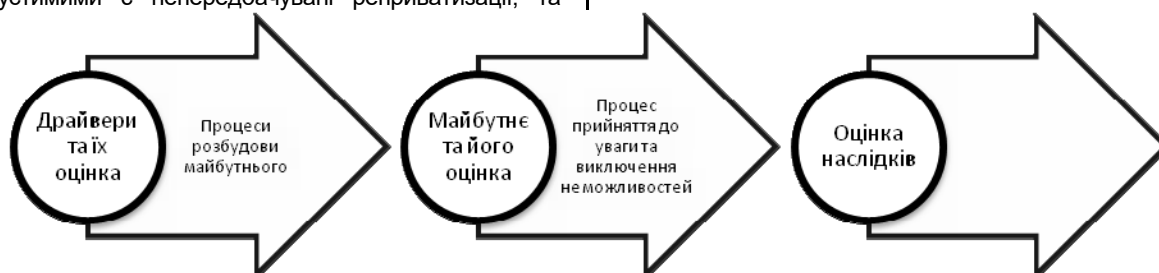
– подолання кризи банків і фінансових технологій, почасти й кризи економіки послуг (яка ще по-суті і не набула розуміння в Україні);

– адаптація до виникнення "планетарних" форм капіталу і перехід від охорони природи до раціонального природокористування, заснованому на замиканні виробничих циклів.

Трансіндустріальний перехід призводить до найширшої роботизації не тільки виробництва, а й управління, освіти і пізнання. Тому, уряд країни у найкоротші терміни має прийняти пакет законодавчих актів, які дозволять ефективний перехід до е-економіки, е-управління, е-освіти та "smart city" концепту. Технології, що будуть обумовлювати такий перехід швидко і найменш затратно: РОБОТИЗАЦІЯ, ІНЖЕНЕРІЯ, ГЕННА ІНЖЕНЕРІЯ, ІНФОРМАЦІЙНА ІНЖЕНЕРІЯ, ГЕОІНЖЕНЕРІЯ, КОСМІЧНА ГАЛУЗЬ. Відповідно, держава вже сьогодні має сформувати витрати бюджету на підготовку фахівців саме цих спеціальностей та посилити дотації на наукові розробки в цих сферах. Країна має зробити рушійний перехід від великих промислових підприємств, як перехитку радянських часів, до приділення максимальної уваги дрібному власникові і натуральному господарству.

Висновки та дискусія

Глобальне середовище, з яким Україна зараз стикається в аспекті безпеки, швидко змінюється, і вимагає, щоб уряд зрозумів і оцінив виклики, які загрожують майбутньому та цілісності нації і самої держави. Досягти цього розуміння можливо тільки за допомогою послідовного та структурованого стратегічного діалогу. Інтелектуальна строгість та науково-обґрунтований підхід, який має підтримувати цей діалог, може сприяти організаційному визнанню факторів, які окреслюють такі виклики і загрози. В цій статті ми спробували поєднати драйвери, ф'ючерси, і наслідки дослідження за допомогою двох процесів пізнання:

Україна, маючи потенціал до змін та адаптації, на рівні населення та урядів має враховувати вічну ділему балансу "екологія – економіка". Так, як показують дослідження [14], зростання індексу екологічної безпеки в перші роки найімовірніше призведе до скорочення ВВП, тобто до уповільнення соціально-економічного розвитку в короткостроковій перспективі. Цей короткостроковий економічний спад протягом перших трьох періодів буде демонструвати нестійку реакцію, надалі протягом наступних двох періодів економічний розвиток сповільниться в значній мірі, досягаючи свого мінімуму за п'ять періодів після імпульсу екологічної безпеки. І лише у наступні періоди (тобто вже з 2025 року) ми зможемо спостерігати позитивну тенденцію сталого зростання, що можна пояснити ефективною реалізацією "екологічно чистих" технологій.

Загалом, **дискусія** для України у 2030 має точитися не навколо приєднання та дублікації стратегій країн G7 (США, Японія, Німеччина, Великобританія, Франція, Італія і Канада), а також Австралія, Південна Корея та Іспанія серед нинішніх країн з розвинутою економікою, а саме навколо сьоми найбільших країн з ринком, що формується, – Е7 (Китай, Індія, Бразилія, Росія, Індонезія, Мексика і Туреччина). Також можливим прикладом для України на поточній точці відправлення можуть виступати В'єтнам і Нігерія – в якості потенційних швидкозростаючих прикордонних економік; Польща (яка є лідером за розміром та темпами економіки в країнах Центральної та Східної Європи) і Малайзія (як швидкозростаюча середнього розміру економіка в рамках Азіатсько-Тихоокеанського регіону).

Список використаних джерел

1. Харламова Г.О. Бачення України 2030. DOI: 10.13140/RG.2.2.35382.29761
2. MULTIPLE FUTURES PROJECT – Navigating towards 2030. // www.act.nato.int/images/.../20090503_MFP_finalrep.pdf
3. Резолюція, прийнята Генеральною Асамблеєю 25 вересня 2015 року // www.un.org/ru/ga/70/docs/70res1.shtml
4. Climate futures. Responses to climate change in 2030. October 2008. // <https://www.forumforthefuture.org/sites/.../climate-futures.pdf>
5. Через 100 лет: ведущие экономисты предсказывают будущее [Текст] / Под ред. Игнасио Паласиоса-Уэрты; пер. с англ. А. Шоломицкой. Науч. ред. перевода Т. Дробышевская. – М.: Изд-во Института Гайдара, 2016. – 304 с.
6. A Strategy for American Innovation. Securing Our Economic Growth. national Economic Council, Council of Economic Advisers, and Office of Science and Technology Policy, 2011
7. Creative Industries. Strategy 2009-2012, Technology Strategy Board. // https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/362253/Creative_Industries_Strategy_2013-16.pdf
8. Japan's Science and Technology Basic Policy Report. Council for Science and Technology Policy, 2010
9. National Research and Innovation Strategy. Ministry for Higher Education and Research, France, 2010
10. Research and Innovation for Germany. Results and Outlook. Federal Ministry for Education and Research, 2009
11. UNESCO Science Report, Towards 2030. // unesdoc.unesco.org/images/0023/002354/235407e.pdf
12. Migration in Ukraine: Facts and Figures. IOM Ukraine. // www.iom.org.ua/sites/default/files/ff_eng_10_10_press.pdf
13. Державна служба статистики України // <http://www.ukrstat.gov.ua>
14. Kharlamova G., Nesterenko V. Environmental Safety And Economic Development Of Ukraine: Impact Assessment // Вісник Київського Національного Університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – № 155, 2014, с. 19-26. <http://dx.doi.org/10.17721/1728-2667.2014/155-2/4>

Надійшла до редколегії 19.01.17

Date of editorial approval 20.01.17

Author's declaration on the sources of funding of research presented in the scientific article or of the preparation of the scientific article: budget of university's scientific project

Г. Харламова, канд. экон. наук, доц.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

ПЕРСПЕКТИВА 2030 ДЛЯ УКРАЇНИ: БЕЗОПАСНОСТЬ БУДУЩЕГО

Назрел вопрос для Украины заглянуть в будущее с позиции учета взглядов на будущее, которое разделяет мир и авторитетные международные государства. В статье рассматривается возможность навигаций в 2030 году в аспекте экономической, экологической, демографической и инвестиционной безопасности.

Ключевые слова: безопасность, Украина, риски, сценарии 2030.

G. Kharlamova, PhD in Economics, Associate Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

2030 OUTLOOK FOR UKRAINE: SAFETY FOR THE FUTURE

The urgent question for Ukraine arises to look into the future with regard to the position of views on the future, which are divided by the world and authoritative international organizations. The possibility of Navigation in 2030 in terms of economic, environmental, demographic and investment securities is considered in the policy paper. The global environment with which Ukraine is facing in terms of security is changing rapidly and demands that the government understood and appreciated the challenges that threaten the future and integrity of the nation and the state. To achieve this understanding is only possible with a consistent and structured policy dialogue. Intellectual rigor and science-based approach should support this dialogue and can facilitate recognition of organizational factors that outline these challenges and threats. In this policy paper we have tried to combine drivers, futures, and effects.

Keywords: security, Ukraine, risks, scenarios 2030.

References (in Latin): Translation / Transliteration/ Transcription

1. Kharlamova G. (2017). Бачення України 2030. DOI: 10.13140/RG.2.2.35382.29761
2. Multiple Futures Project – Navigating towards 2030. www.act.nato.int/images/.../20090503_MFP_finalrep.pdf
3. Resolution adopted by the General Assembly (September 25, 2015). www.un.org/ru/ga/70/docs/70res1.shtml
4. Climate futures. Responses to climate change in 2030. October 2008. // <https://www.forumforthefuture.org/sites/.../climate-futures.pdf>
5. Sholomitskaya A. (2016) After 100 years: leading economists predict the future. Publishing House of the Gaidar Institute, 2016. – 304 p.
6. A Strategy for American Innovation. Securing Our Economic Growth. national Economic Council, Council of Economic Advisers, and Office of Science and Technology Policy, 2011
7. Creative Industries. Strategy 2009-2012, Technology Strategy Board. // https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/362253/Creative_Industries_Strategy_2013-16.pdf
8. Japan's Science and Technology Basic Policy Report. Council for Science and Technology Policy, 2010
9. National Research and Innovation Strategy. Ministry for Higher Education and Research, France, 2010
10. Research and Innovation for Germany. Results and Outlook. Federal Ministry for Education and Research, 2009
11. UNESCO Science Report, Towards 2030. // unesdoc.unesco.org/images/0023/002354/235407e.pdf
12. Migration in Ukraine: Facts and Figures. IOM Ukraine. // www.iom.org.ua/sites/default/files/ff_eng_10_10_press.pdf
13. State Statistical Service of Ukraine // <http://www.ukrstat.gov.ua>
14. Kharlamova G., Nesterenko V. (2014) Environmental Safety And Economic Development Of Ukraine: Impact Assessment. Bulletin Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics. 155, c. 19-26. <http://dx.doi.org/10.17721/1728-2667.2014/155-2/4>